

”ميني بچي - اس بيحد کي کيل ۾ تهر آتما روپي ائڪتر پارت ڌاري هو،

تمهارا نواس آستان هئ سويٽ سائينس هوم، جهان آب جانا هئ“

پرشن :- جو ڊراما کي کيل ڪو يٿارت ريت ڄاڻتي هئ اُنکي مُک سين ڪوئسي شبد

نهيڻ نڪل سگهي هئ؟

اُتر :- يهه آتسا نهيڻ هوتا ٿا تو اُتسي هوتا... يهه هونا نهيڻ چاهيئي اُتسي شبد ڊراما

کي کيل ڪو ڄاڻني والي نهيڻ ڪهينگي. تهر بچي ڄاڻتي هو يهه ڊراما ڪا کيل جوڻ مثل
ڦرتا رهتا هئ جو ڪڇ هوتا هئ سڀ ڊراما ۾ نوٽ هئ، ڪوئي فڪر کي بات نهيڻ هئ.

اومر شانتني . باپ جب اپنا پريچيه بچون ڪو ديتي هئ تو بچون ڪو اپنا پريچيه پي مل جاتا

هئ، سڀ بچي بهت سميه سين ديهه ايماني هوڪر رهندي هئ. ديهي ايماني هو تو باپ ڪا يٿارت
پريچيه هو. پرنٽو ڊراما ۾ اُتسي هئ نهيڻ. پل ڪهتي پي هئ پڳوان گاڏ فادر هئ، رچتا هئ پرنٽو

ڄاڻتي نهيڻ هئ. شولنگ ڪا چتر پي هئ، پرنٽو اتنا بڙا تو وه هئ نهيڻ. يٿارت ريت نه ڄاڻني
کي ڪارڻ باپ ڪو پوڻ جاتي هئ. باپ هئ پي رچتا، ضرور رچينگي پي نئين دنيا، تو ضرور هر

بچون ڪو نئين دنيا کي راجڌاني ڪا ورثا هونا چاهيئي. سورڳ ڪا نام پي پارت ۾ مشهور هئ.
پرنٽو سمجهتي ڪڇ پي نهيڻ. ڪهتي هئ فلاڻا مرا سورڳ پڌارا. آب اُتسي ڪپي هوتا هئ ڪيا.

اُپي تهر سمجهتي هو هر سڀ ٿڃ ٻڌي ٿي، نمبروار تو ڪهينگي نان. مکيه کي ليئي هيڻ
سمجهاڻي هئ ڪ مٿن انڀر آتا هون، بهت جنمون والي اُنتر شرير ۾. يهه هئ نمبرون. بچي

سمجھتي هئ اُپي هر اُنکي بچي برهمڻ بن گئي. يهه سڀ هئ سمجهه کي باتين. باپ اتني
سميه سين سمجھاتي هيڻ رهندي هئ. نهيڻ تو سيڪنڊ کي بات هئ باپ ڪو پهچاننا. باپ ڪهتي

هئ مجھي ياد ڪرينگي تو تمھاري وڪرم وناش هونگي. نشچيه هو گيا ڦر ڪوئي پي بات ۾ پرشن
آد اوڻ نهيڻ سگتا. باپ نين سمجھايا هئ تهر پاون ٿي جب شانتني ڌام ۾ ٿي. يهه باتين پي تهر

هيڻ باپ دواران سُنتي هو. دوسرا ڪوئي سناء نه سڪي. تهر ڄاڻتي هو هر آتمائين ڪهان کي
رهواسي هئ. جئسي ناٽڪ کي ائڪٽرس ڪهينگي هر يهان کي رهواسي هئ، ڪپڙا بدل ڪر

اُستيج پر آجائينگي. اُپي تهر سمجھتي هو هر يهان کي رهواسي نهيڻ هئ. يهه ايڪ ناٽڪ شالا
هئ. يهه اُپي ٻڌي ۾ آيا هئ، ڪ هر مول وطن کي رهواسي هئ. جسڪو سويٽ سائينس هوم ڪها

جاتا هئ. اِسڪي ليئي هيڻ سڀ چاهتي هئ ڪيونڪ آتما ڏکي هئ نان. تو ڪهتي هئ هر ڪئسي
واپس گهر جائين. گهر ڪا پتا نه هوني ڪي ڪارڻ پتڪتي هئ. اُپي تهر پتڪني سين چوڻي.

بچون ڪو معلوم پر گيا هئ، اُپي تمڪو سچمچ گهر جانا هئ. اهر آتما ڪتني چوڻي بندي
هئ. يهه پي ونڊر هئ جسڪو قدرت ڪها جاتا هئ. اتني چوڻي بندي ۾ اتنا پارت پرا هوڻا

هئ. پرمر پتا پرماتما ڪئسي پارت بجاتي هئ، يهه پي تهر جان گئي هو. سڀ سين مکيه
پارت ڌاري وه هئ، ڪرڻ ڪراونهار هئ نان. تهر ميني ميني بچون ڪو يهه اُپي سمجهه ۾

آيا هئ ڪ هر آتمائين شانتني ڌام سين آتي هئ. آتمائين ڪوئي نئين ٿوريئي نڪلتي هئ
جو شرير ۾ پرويش ڪرتي هئ. نهيڻ. آتمائين سڀي سويٽ هوم ۾ رهندي هئ. وهان سين آتي

هٿ ڀارت بڄائي. سڀي ڪو ڀارت بڄانا هٿ. يهه ڪيل هٿ. يهه سوريه چاند اسٽارس آڌ ڪيا هٿ! يهه سڀ بتيان هٿ. جس ۾ رات اوڙ دن ڪا ڪيل چلتا هٿ. ڪئين ڪهتي هٿ سوريه ديوتا يهه نمهه، چندرما ديوتا يهه نمهه... پرنٽو واسطو ۾ يهه ڪوئي ديوتائين هٿ نهين. اس ڪيل ڪا ڪسڪو معلوم نهين هٿ. سوريه چاند ڪو پي ديوتا ڪهه ديني هٿ. واسطو ۾ يهه اس ساري وشو ناٿڪ ڪي ليئي بتيان هٿ. هر رهواسي هٿ سويٽ سائيلنس هوم ڪي. يهان هر ڀارت بڄاءِ رهي هٿ، يهه جوڻ مٿل چڪر ڦرتا رهتا هٿ، جو ڪچ هوتا هٿ ڊراما ۾ نونڌ هٿ. اٽسي نهين ڪهنا چاهيئي ڪ اٽسي نهين هوتا ٿا تو اٽسي هوتا. يهه تو ڊراما هٿ نان. مثال جئسي تمهاري مان (مما) ٿي، خيال ۾ تو نهين ٿا نان ڪ چلي جائينگي. آچا، شرير چور ديئا ڊراما. آب اپنا نبيان ڀارت بڄاءِ رهي هٿ. فڪر ڪي ڪوئي بات نهين. يهان تهر سڀ بچون ڪي ٻڌي ۾ هٿ هر اٽڪٽرس هٿ، يهه هار اوڙ جيت ڪا ڪيل هٿ. يهه هار جيت ڪا ڪيل ميا پر آڌارت هٿ. ميا سين هاري هار هٿ اوڙ ميا سين جيتي جيت. يهه گاتي تو سڀ هٿ پرنٽو ٻڌي ۾ گيان ذرا پي نهين هٿ. تهر جانتني هو ميا ڪيا چيز هٿ، يهه تو راوڻ هٿ، جسڪو هيٺ ميا ڪها جاتا هٿ. ڏن ڪو سمپتي ڪها جاتا. ڏن ڪو ميا نهين ڪهينگي. منش سمجھتي هٿ انڪي پاس بهت ڏن هٿ. تو ڪهه ديني ميا ڪا نشا هٿ. ليڪن ميا ڪا نشا هوتا هٿ ڪيا! ميا ڪو تو هر جيتني ڪي ڪوشش ڪرتي هٿ. تو اسر ڪوئي پي بات ۾ سنشيه نهين اوننا چاهيئي. ڪچي اوستا هوني ڪي ڪارڻ هيٺ سنشيه اوننا هٿ. آبي پڳوانو واچيه هٿ ڪسڪي پرت؟ آتمائون ڪي پرت. پڳوان تو ضرور شو هيٺ چاهيئي جو آتمائون پرت ڪهي. ڪرشن تو ديهه ڌاري هٿ. وهه آتمائون پرت ڪئسي ڪهينگي. تمڪو ڪوئي ديهه ڌاري گيان نهين سُناتي هٿ. باپ ڪو تو ديهه هٿ نهين. اوڙ تو سپڪو ديهه هٿ، جنڪي پوجا ڪرتي هٿ اُنڪو ياد ڪرنا تو سهج هٿ. برهما، وشنو، شنڪر ڪو ڪهينگي ديوتا. شو ڪو پڳوان ڪهتي هٿ. اونچ تي اونچ پڳوان، اُنڪو ديهه هٿ نهين. يهه پي تهر جانتني هو جب مول وطن ۾ آتمائين ٿي تو تمڪو ديهه ٿي؟ نهين. تهر آتمائين ٿي. يهه بابا پي آتما هٿ. صرف وهه پرم هٿ، انڪا ڀارت گايا هوتا هٿ. ڀارت بڄاءِ ڪر گئي هٿ. تب هيٺ پوجا هوتي هٿ. پرنٽو ايڪ پي منش نهين جسڪو يهه معلوم هو پانچ هزار ورش پهلي پي پرم پتا پرماتما رچتا آيا ٿا، وهه هٿ هيٺ هيونلي گاد فادر. هر پانچ هزار ورش باد ڪلپ ڪي سنگم پر وهه آتي هٿ، پرنٽو ڪلپ ڪي آيو لني چوڙي ڪر ديني سين سڀ پوڻ گئي هٿ. تهر بچون ڪو باپ بٽن سمجھاتي هٿ، تهر خد ڪهتي هو بابا هر آپ سين ڪلپ ڪلپ ملتي هٿ اوڙ آپ سين ورثا ليتي هٿ. ڦر ڪئسي گنواتي هٿ يهه ٻڌي ۾ هٿ. گيان تو اُنڪ پرڪار ڪي هٿ پرنٽو گيان ڪا ساگر پڳوان ڪو هيٺ ڪها جاتا هٿ. آب يهه پي سڀ سمجھتي هٿ وناش هونگا ضرور. آگي پي وناش هونگا ٿا. ڪئسي هونگا ٿا يهه ڪسڪو پي پتا نهين هٿ. شاسترون ۾ تو وناش ڪي باري ۾ ڪيا ڪيا لڪ ديئا هٿ. پانڊو اوڙ ڪوروون ڪي ڀڏ ڪئسي هو سڪتي! آبي تهر برهمڻ هو سنگم ڀڳ پر. برهمڻون ڪي تو ڪوئي لڙائي هٿ نهين. باپ ڪهتي هٿ تهر هماري بچي هو نان وايولينس. ڊبل آهنسڪ. آبي تهر نروڪاري بن رهي هو. تهر هيٺ

باپ سين ڪلپ ڪلپ ورثا لبتی هو. اِس ڪُچ پي تڪليف ڪي بات نهين. ناليچ بڙي سهج هئ. 84 جنمون ڪا چڪر تمهاري ٻڌي ۾ هئ. اُپي ناڻڪ پورا هوتا هئ، باقي ٿورا ٿاڻير هئ. تم جانتي هو اُپي اُٿسا سميہ آني والا هئ جو شاهوڪارون ڪو پي اُناج نهين ملينگا، پاڻي نهين ملينگا. اِسڪو ڪها جاتا هئ دڪ ڪي پهاڙ، خوئي ناحق ڪيل هئ نان. اِتي سڀ ختم هو جائينگي. ڪوئي پوڻ ڪرتي هئ تو اُنڪو ڏنڊ ملتا هئ، انهن نين ڪيا پوڻ ڪي هئ؟ پوڻ صرف ايڪهين ڪي هئ، جو باپ ڪو پوڻي هئ. تم تو باپ سين راجائي لي رهي هو. باقي منش تو سمجهتي هئ مري ڪ مري. مهاڀارت لڙائي ٿوري پي شروع هوئي تو مر جائينگي. تم تو جيتي هو نان. تم ٿر نسفر هوڪر اَمروڪ ۾ جاتي هو، اِس پڙهائي ڪي طاقت سين. پڙهائي ڪو سورس آف اِنڪر ڪها جاتا هئ. شاسترون ڪي پي پڙهائي هئ، اِس سين پي اِنڪر هوتي هئ، پرنٽو وه پڙهائي هئ پڙتي ڪي. اَب باپ ڪهتي هئ مٿن تمکو اِن لڪشمي نارائڻ جئسا بناتا هون. تم اُپي سوچ ٻڌي بنتي هو. تم جانتي هو هر اونچ تي اونچ بنتي هئ، ڦر پُرجنر ليتي ليتي نيچي اُترتي هئ. نئين سين پُراڻا هوتا هئ. سيڙهي ضرور اُترني پري نان. اُپي سرشتي ڪي پي اُترتي ڪلا هئ. چڙهتي ڪلا ٿي تو اِن ديوتائون ڪا راجيه ٿا، سورڳ ٿا. اُپي نرڪ هئ. اُپي تم ڦر سين پرشارت ڪر رهي هو سورڳواسي بنني ڪي ليئي. بابا بابا ڪرتي رهتي هو.

او ڳاڊ فادر ڪه ڀُڪارتي هئ پرنٽو يه ٿوريئي سمجهتي ڪ وه آتمائون ڪا باپ اونچ تي اونچ هئ، هر اُنڪي بچي ڦر دڪي ڪيون؟ اُپي تم سمجهتي هو دڪي پي هونا هين هئ. يهه سڪ اُور دڪ ڪا ڪيل هئ نان. جيت ۾ سڪ هئ، هار ۾ دڪ هئ. باپ نين راجيه ديئا، راوڻ نين چين ليئا. اُپي تم بچون ڪي ٻڌي ۾ هئ باپ سين همڪو سورڳ ڪا ورثا ملتا رهتا هئ. باپ آيا هوئا هئ، اُپي صرف باپ ڪو ياد ڪرنا هئ تو پاپ ڪت جائي. جنر جنمانتر ڪا سر پر بوجها هئ نان. يهه پي تم جانتي هو، تم ڪوئي بهت دڪي نهين هوتي هو. ڪُچ سڪ پي هئ آئي ۾ نمڪ. جسڪو ڪانگ وشتا سمان سڪ ڪها جاتا هئ. تم جانتي هو سرو ڪا سدگتي داتا ايڪهين باپ هئ. جڳت ڪا گُرو پي ايڪه نهر. وانپرست ۾ گُرو ڪيئا جاتا هئ. اُپي تو چوڻي ڪو پي گُرو ڪراءِ ديتي ڪ اُمر مر جائي تو سدگتي ڪو پائينگي. باپ ڪهتي هئ واسطو ۾ ڪسڪو پي گُرو نهين ڪهه سڪتي. گُرو وه جو سدگتي دي. سدگتي داتا تو ايڪه هين هئ. باقي ڪرائيسٽ، ٻڌ آد ڪوئي پي گُرو نهين. وي آئي هئ تو سيڪو سدگتي ملتي هئ ڪيا! ڪرائيسٽ آيا، اُنڪي پيچي سڀ آني لڳي. جو پي اُس ڌرم ڪي ٿي. ڦر اُنڪو گُرو ڪئسي ڪهينگي، جب ڪ لي آني ليئي نمت بني هئ. پنت پاون ايڪه هين باپ ڪو ڪهتي هئ، وهه سيڪو واپس لي جاني والا هئ. اِستاپنا پي ڪرتي هئ، صرف سيڪو لي جائي تو پرلئ هو جائي. پرلئ تو هوتي نهين. سرو شاسترمئي شرومڻي شريمد پڳوت گيتا گائي هوئي هئ. گائن هئ يدا يداهي.... ڀارت ۾ هين باپ آئي هئ. سورڳ ڪي بادشاهي ديني والا باپ هئ اُنڪو پي سرووپا پي ڪهه ديتي هئ. اُپي تم بچون ڪو خوشي هئ ڪ نئين دنيا ۾ ساري وشو پر ايڪه همارا هين راجيه هونگا. اُس راجيه ڪو ڪوئي چين نهين سڪتا. يهان تو ٽڪري ٽڪري پر آپس ۾ ڪتنا لڙتي رهتي هئ. تمکو تو مزا هئ. ڪڀيان مارني هئ. ڪلپ ڪلپ بابا سين هر ورثا ليتي هئ تو ڪتني خوشي هوني چاهيئي. باپ ڪهتي هئ مجهي ياد ڪرو ڦر پي پوڻ جاتي هئ. ڪهتي هئ بابا يوگ

ٿوٽ ڄاتا هئا. بابا نين ڪها هئا يوگ اڪير نڪال دو. وه تو شاسترون ڪا اڪير هئا. باپ ڪهتي هئا مجھي ياد ڪرو. يوگ ڀڳتي مارڱ ڪا اڪير هئا. باپ سين بادشاهي ملتي هئا سورڳ ڪي، اُنڪو تهر ياد نهين ڪرينگي تو وڪرم وناش ڪئي هونگي. راجائي ڪئي ملينگي. ياد نهين ڪرينگي تو ڀڌ پي ڪم هو پرينگا، سزا پي ڪائينگي. يه پي عقل نهين هئا. اتني بي سمجھ بن پري هئا. مئن ڪلپ ڪلپ تمڪو ڪهتا هون مام ايڪم ياد ڪرو. جيتي جي مر ڄاڻو. اس دنيا سين مر ڄاڻو. باپ ڪي ياد سين تمهاري وڪرم وناش هونگي اوڙ تهر وڃڻ مالها ڪا داڻا بن ڄائينگي. ڪتنا سهج هئا. اونچ تي اونچ شو بابا اوڙ برهما دونو هائيئيست هئا. وو پرلوڪڪ اوڙ يه اَلوڪڪ. بلڪل ساڌارڻ ٿيچر هئا. وه ٿيچرس ڦر پي سزا ديتي هئا، يه تو پڇڪار ديتي رهتي هئا. ڪهتي هئا مين پي بچي، باپ ڪو ياد ڪرو، ستوپرڌان بنا هئا. پتت پاون ايڪ هين باپ هئا. گرو پي وهي نھري. اوڙ ڪوئي گرو هو نه سڪي. ڪهتي هئا ٻڌ پار نرواڻ ڳيا يه سڀ ڳوڙا هئا. ايڪ پي واپس جا نه سڪي. سڀڪا ڊراما ۾ ڀارت هئا. ڪتني وشال ٻڌي اوڙ خوشي رهن پاهيئي. اوڀر سين ليڪر سارا ڳيان ٻڌي ۾ هئا. برهمڻ هين ڳيان اُتائي هئا. نه شوڏرون ۾، نه ديوتائون ۾ يه ڳيان هئا. آب سمجھني والا سمجھي. جو نه سمجھي اُنڪا موٽ هئا. ڀڌ پي ڪم هو ڄائينگا. اسڪول ۾ پي نهين پڙهتي هئا تو ڀڌ ڪم هو ڄاتا هئا. اَلف بابا، بي بادشاهي. هر ڦر سين اپني راجڌاني ۾ جا رهي هئا. يه پُراڻي دنيا ختم هو ڄائينگي. اڃا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُکيه سار

(1) باپ همين اُٿسي نئين وشو ڪي راجائي ديتي هئا جسي ڪوئي پي چين نهين سڪتا اس خوشي ۾ ڪڳيان مارني هئا.

(2) وڃڻ مالها ڪا داڻا بنني ڪي ليئي جيتي جي اس پُراڻي دنيا سين مرنا هئا. باپ ڪي ياد سين وڪرم وناش ڪرني هئا.

وردان - ايڪ ڪي ساٿ سرو رشتا نپاني والي سرو ڪنارون سين مُڪت سمپورڻ فرشتا پو

جئي ڪوئي چيز بناتي هئا وه بن تيار هو جاتي هئا تو ڪنارا چور ديتي هئا، اُٿسي جتنا سمپن اسٽيج ڪي سمپ آتي ڄائينگي اُتنا سرو سين ڪنارا هوتا ڄائينگا. جب سڀ ٻنڌنون سين ورتي دواران ڪنارا هو ڄائي اَرڻات ڪسي ۾ پي لڪاءُ نه هو تب سمپورڻ فرشتا بنينگي. ايڪ ڪي ساٿ سرو رشتي نپانا، يهي نڪاڻا هئا، اس سين هين اَنتم فرشتي جيون ڪي منزل سمپ اُنيو هونگي. ٻڌي ڪا پتڪنا بند هو ڄائينگا.

سلوگن - سنيه اُٿسا چمبق هئا جو ڳلاني ڪرني والي ڪو پي سمپ لي آتا هئا.